

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειμένον ὑπὸ τοῦ Ἑπισημοῦ τῆς Παιδείας ὡς ἐλευθέρου ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἑτησίᾳ δραχμαί 100. Ἐξέ-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνον δραχ. 30.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γράσει διατμη. 50,
Αμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας ἐν γένει
τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλήνια 10.
Ἐτάμνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΣΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐκιδέσμοτος μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐρριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 44ος

Ἀθήναι, 13 Μαγτίου 1937

Ἔτος 59ον.—Ἀριθ. 15

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

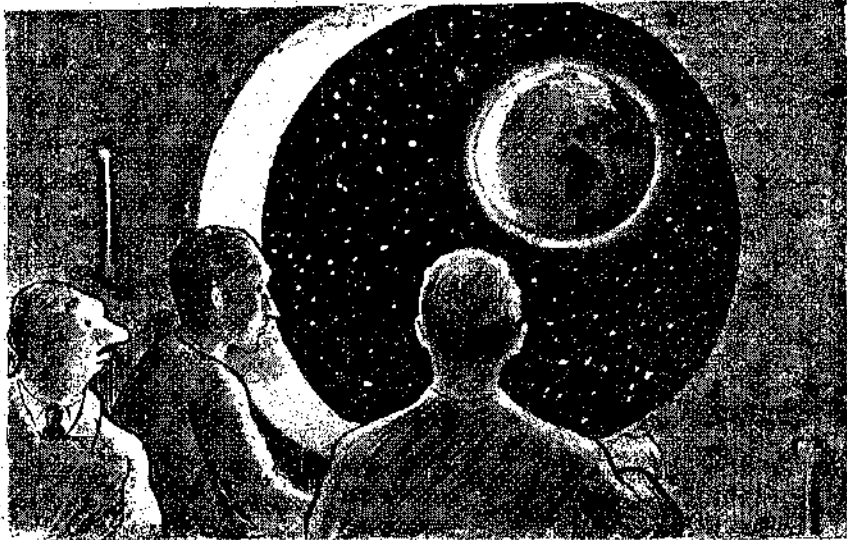
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΑLEXANDRE ALANOF
καὶ JACQUES CHRISTIAND

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

— Ὅχι βέβαια, ἀπάντησε ἡ Ἀντουανέττα, μπορεῖ ὁ ἕνας διάττων ἀπὸ τὸν ἄλλον νὰ ἀπέχη εκατοντάδες χιλιάδες χιλιόμετρα. Ἀλλὰ ἂν γιὰ τὴν κακὴ τους τύχη συαντήσουν καὶ ἕνα ἀκόμη στὸ δρόμο τους, τελείωσε. Θὰ τρυπήσῃ τὴν βολίδα πέρα ὡς πέρα. Πῶς νὰ μάθουμε τί ἀπέγειναν; Δὲν ἔχομε κανένα τρόπο γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζί τους. Δὲν ξέρουμε κἂν ἂν εὐσκοτώθηκαν εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μὲ τὴν ἐκρηξή. Φθάνει ἕνα ἐλάχιστο λάθος στὸν χειρισμὸ γιὰ νὰ πιάσουν φωτιά ἔλοι μαζί οἱ κύλινδροι μὲ τὴν ἐκρηκτικὴ ὕλην ἢ γιὰ τὸ ξεκλίνημα δὲν χρειαζόταν νὰ γίνῃ ἡ ἐκρηξίς παρὰ μονάχα σὲ τρεῖς: στοὺς δύο ποὺ βρισκοῦνταν κάτω ἀπὸ τὰ φτερά καὶ σὲ ἕναν ἀπὸ πίσω. Νὰ ἐγίνε ἔτσι ἀραγε; Ὅταν ἔκανα τὴν ἐξέταση στὴν βία ἀπ' ὅπου τινάχτηκε ἡ βολίδα τὴν βρήκα ἐντελῶς κατεστραμμένη καὶ καρβονιασμένη, τόσο ποὺ φοβάμαι πῶς ἡ ἐκρηξή δὲν ἐγίνε ὅπως τὴν προβλέπαμε. Πῶς νὰ τὸ μάθουμε ἄραγε;

Ὁ Ζάκ εἶδε πῶς ἡ Ἀντουανέττα βρισκόταν σὲ μεγάλη ταραχὴ καὶ ἦταν

φόβος μὴν τὴν ξαναπαίσῃ πυρετός. Τὴν παρακάλεσε λοιπὸν νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ μὴ μιλήσῃ γιὰ λίγη ὥρα. Κι' ὥστόσο αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἀβελὰ του ρώτησε ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ σιωπῆς: — Πῶς νὰ μάθουμε;



Κάτω ἀπὸ τὴ λάμψη τοῦ ἡλίου μὴ σφαιρα εἶλαμε μὲς σὲ ἄπειρο καὶ ἑξωρίζαν οἱ γνώριμες γραμμὲς τῆς. (Σελ. 180, στ. β')

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τριακόσια χιλιόμετρα μακρὰ ἀπ' τὴ Γῆ

Ὁ πρῶτος ποὺ ἀνοίξε τὰ μάτια του ἦταν ὁ Ἐρρίκος. Ἦταν σὴν νὰ ξυπνοῦσε ὕστερα ἀπὸ μιὰ κρίση πυρετοῦ, ποὺ βλέπει κανεὶς στὸν ὕπνου του πῶς βρισκεται ἔξω στὸ ὑπαιθρον, παίζει, τρέχει, καὶ ὕστερα εἶταν συνέρχεται βλέπει πῶς εἶναι ἀρρωστος καὶ καρφωμένος στὸ κρεβάτι του.

Γύρω του βασιλευε ἀπόλυτα σκο-

τάδι. Ἐνα περίεργο βάρος τοῦ πλάκωνε τὸ στήθος. Χρειάστηκε νὰ περάσουν μερικὰ λεπτὰ γιὰ νὰ θυμηθῇ ποῦ βρισκόταν. Καὶ τότε τὸν ἐπίασε ἀληθινὸς πανικός. Τὸ αἷμα πάγωσε μέσα στὶς φλέβες του ἀπὸ τὸν τρόμο. Κρύος ἰδρὼς ἐβρεξε τὸ μέτωπό του. Λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ, ἀλλὰ ἔβαλε μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια, βρῆκε ψηλαφητὰ τὸν διακόπτη τοῦ ἡλεκτρικοῦ καὶ πλήμμύρισε τὸ διαμέρισμα μὲ φῶς.

Ἀκούνητοι καὶ κατάχλωμοι οἱ σύντροφοί του ἔμοιαζαν μὲ πτώματα δεμένα ἐπάνω στὶς κοκκέτες τους. Ὁ Ἐρρίκος ἔβαλε μιὰ φωνή: — Ἀνδρέα!

Ἐνδρέα! Ἐνας βραχνὸς ἀναστεναγμὸς τοῦ ἀπάντησε. Ὁ Βαρνάβας ἀρχισε κι' αὐτὸς ν' ἀναδεύεται. Μαυρομούρισε: — Καφέ μὲ γάλα!... Καφέ μὲ γάλα...

Τὰ λόγια αὐτὰ σκόρπισαν μὲ μιᾶς ὅλα τὸν φόβο ποὺ ἀισθανόταν ὁ Ἐρρίκος.

Ἀθύηκε ἀπὸ τὰ δεσμά του, καὶ πήδησε γοργὰ ἀπὸ τὸ ντιδάνι.

Ὁ φίλος του καὶ ὁ Βαρνάβας καθένας. Τώρα ἔπρεπε νὰ ριθῇ μιὰ ματιὰ γιὰ νὰ εἶδῃ ἂν ἦταν κανονικὸς ὁ δρόμος τῆς βολίδας.

Τὸ ρολόγι ἐδείχνε 10 ὥρ. 23' 23". Ἐἶχαν φύγει ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ ὀκτὼ λεπτὰ καὶ εἰκοσιτρία δευτερόλεπτα καὶ βρισκονταν σὲ ἀπόσταση 268 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴ Γῆ. Μὰ ὅπου νὰ ἐξελέγη ὁ Ἐρρίκος τὴν ταχύτητα

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ»



1. ΤΑΚΗΣ Φ. ΦΑΩΡΙΔΗΣ, Έλληνας Έσθρας, Έλληνας Άττικής. Α' Βραβείον 27ου Διαγωνισμού Λόσων.— 2. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΚΑΛΟΣ, Δελφίνος, Α' Βραβείον Διαγωνισμού Ζωγραφικής.— 3. ΚΑΙΤΗ Ε. ΜΑΝΑΡΑ, Βραϊλίνα, Αθήνα. Α' Βραβείον Διαγωνισμού.— 4. ΑΜΥΝΤΑΣ Α. ΠΑΤΑΡΙΑΝΗΣ, Θάλης Βλαστιάς, Σιδηρόκαστρον Μακεδονίας. Α' Βραβείον Διαγωνισμού Αιτημάτων.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΝΤΕΒΩ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —
Επιτέλους ο Μοντανής εδόκει, ξεκουμπώνει το μανδύα του, ξεσκεπάζεται και... ω, τί ευχάριστη, τί ωραία έκπληξη! 'Ιδές, καλέ, ιδές! κι' ο Μοντανής φορεί στολή σωματοφύλακος! Μά τί σύμπτωση, έ;
Τόν τριγύρισαν και του επαινέσαν πολύ τή χάρη και τή μεγαλοπρέπεια τής στολής του. Κι' ο Μοντανής είπε άπλά:
— Πραγματικώς, ή στολή αυτή είναι πολύ ωραία. Ο ράφτης μου πήρε τό σχέδιο από τήν εικόνα ενός παλιού Μοντανή, προπάππου μου, που ήταν λοχαγός των σωματοφύλακων.
— Τότε λοιπόν, είπε ο Δουμποδάνος, απόψε εσύ θα είσαι ο λοχαγός μας. Γιατί όλοι μας, ξέρεis, είμαστε σωματοφύλακες Λουδοβίκου ΙΓ'.

— Μπά! Έκαμε ο Μοντανής; κι' ο Παύλος, κι' ο Μάριος;
— Ναι, αποκρίθηκε ο Παύλος: τώρα θα βάλουμε και μεis τις στολές μας. Έλατε στην κάμαρά μας να εταμασθούμε, ως νάρθουν κι' οι άλλοι καλεσμένοι, και να παρουσιασθούμε όλοι μαζί.
"Ετσι έγινε. Κι' όταν οι τρεις μικροί σωματοφύλακες παρουσιάσθηκαν στη σάλλα του χορού, είχαν μπροστά τους τό «λοχαγό», τό Γεώργιο Μοντανή, που τόν ακολουθούσαν σαν άρχηγό.
"Α, τί ωραία που πέρασαν εκείνο τό βράδυ! Στο φιλόξενο σπίτι του κυρίου Σαιζάνη είχαν μαζευθεί πολ-

λαν τελειώσει κι' οι φίλοι που ξαναβλέπονταν ύστερ' από τόσες ημέρες, διηγούνταν ο ένας στον άλλον πώς είχαν περάσει. 'Ακόμα και τή νύχτα, στο ύπνωτήριό—τόν μεγάλο εκείνο θάλαμο με τή διπλή σειρά των κρεβατιών στις αντίκρινες πλευρές—έλεγαν, έλεγαν, και δέν ένοούσαν πιά να πάψουν και να κοιμηθούν.
"Ο έπιτηρητής, που σουλατσάριζε άπάνω και κάτω στη μέση του θαλάμου, τούς εφώναζε κάθε τόσο:
— Σιωπή, κύριοι! Τά είπατε πιά, φτάνει! Κοιμηθήτε!
"Αναγκάσθηκαν να σιωπάσουν, έκλεισαν και τά μάτια τους, μα άργησε να τούς πάρη ο ύπνος τήν πρώτη εκείνη νύχτα του σχολείου ύστερ' από τις διακοπές. "Ο Μάριος έμεινε άγρυπνος σχεδόν ως τό πρωί. Συλλογίζεταν τούς γονείς του, τό σπίτι του, μα περισσότερο τό σπίτι του Σαιζάνη και τό χθεσινόβράδυνο χαρό. Τί ευτυχία να κάμη τόσο καλούς φίλους στο Λύκειο! "Αν δέν ήταν αυτοί, τί άσχημα που θα περνούσε, κλεισμένος στο σχολείο, τά Χριστούγεννα και τήν Πρωτοχρονιά!
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.
Γαϊδουροκαβαλλαρία
Οι τρεις μήνες, που μεσολάβησαν από τήν Πρωτοχρονιά ως τό Πάσχα, πέρασαν με ήσυχία γιατί οι μικροί Σωματοφύλακες ούτε με τούς ξένους μαθητές ξανατιάστηκαν, ούτε γι' άλλη ατία τιμωρήθηκαν. Απεναντίας, ο κ. Τελόριμος πολλές φορές έλαβε άφορμή να έκφραση στο Μάριο ευάρεσκεια γιά τήν καλή του διαγωγή και τήν επιμέλειά του. Μιά μέρα μά-

λιστα, κι' ο ίδιος ο διευθυντής, που ειχ' έξευμενισθεί άπέναντί του, τόν συγχάρηκε γιά τό άριστά που πήρε σε κάποιο διαγωνισμό.
"Ο Ζωηρός Δουμποδάνος δέν ήταν και τόσο επιμελής. Φιλοτιμήθηκε όμως κι' αυτός από τό παράδειγμα των φίλων του και κατόρθωσε, τήν τριμηνία εκείνη, να πάρη καλούς βαθμούς, πράγμα που έχαραποίησε πολύ τούς γονείς του, άσυνειθιστους ως τότε να κόυνε καλά γιά τό γιό τους. Του έγραψαν λοιπόν πώς, γιά νάνταμείψουν τήν επιμέλειά του, ήταν πρόθυμοι να του κάνουν ό,τι ήθελε τούς ζητήση. Κι' ο Δεωνίδας τούς ζήτησε να του επιτρέψουν να πάρη μαζί του, στον πατρικό πύργο, τούς τρεις φίλους του, γιά να περάσουν εκεί τις διακοπές του Πάσχα.
Οι γονείς έδωσαν τήν άδεια προθυμότατα, ο Δουμποδάνος προσέκλεσε άμέσως τόν Σαιζάνη, τόν Μοντανή και τόν Μάριο, που όλοι χάρηκαν πολύ, και περισσότερο άπ' όλους ο μικρός Γασκώνος. Τί καλά! ούτε τό Πάσχα δέν θα έμεινε μονάχος στο Λύκειο. Καί θάέλεπε και τόν περίφημο οικογενειακό πύργο του Δουμποδάνου!
Τήν Μεγάλη Τετάρτη έφυγαν από τό Λύκειο κι' οι τέσσερις μαζί. Έκαμαν ένα ωραίο ταξίδι με τόν σιδηρόδρομο κι' έφτασαν στην έξοχή όπου βρισκόταν ο πύργος. Περιττό να πούμε με πόση χαρά και αγαλλίαση δέχθηκαν οι γονείς τό γιό τους και τούς καλούς του φίλους. Καί τώρα ο Δουμποδάνος ήθελε να ιδή τί έντύπωση θα έκανε στο Μάριο και σταός άλλους ο πύργος τους, που με τόση... φαντασία τούς τόν ειχε περιγράψει.
"Η αλήθεια είναι πώς τόν έβρισκαν πολύ κατώτερο από τις περιγραφές του φίλου τους. "Ο Θεός, δηλαδή, να τόν έκανε πύργο. Δέν ήθελεν όμως να τό ποιν ή να δείξουν τήν έντύπωση τους, κι' έκαναν πώς τόν θαυμάζουσαν. Δέν ήθελεν όμως να τό ποιν ή να δείξουν τήν έντύπωση τους, κι' έκαναν πώς τόν θαυμάζουσαν. Δέν ήθελεν όμως να τό ποιν ή να δείξουν τήν έντύπωση τους, κι' έκαναν πώς τόν θαυμάζουσαν.
— Αλήθεια δέν είναι πολύ άμορφος;
— Ω, ναι... πολύ...

— Καί μεγαλοπρεπής, αλήθεια Σαιζάνη;
"Αλλά αυτό θα ήταν πολύ μεγάλο φέμμα. Καί γιά να μην τό πη, ο Σαιζάνης καμώθηκε πώς τόν έπιασε βήχας.
— Εσύ, Μάριε, τί λές; ρώτησε ο Δουμποδάνος τόν μικρό Γασκώνο. Μοιάζει με τόν δικό σου;
«Νά μ' έπιανε τώρα και μένα βήχας!» συλλογιόθηκε ο Μάριος, καθώς έλεγε λόγια μασσημένα. Μ' αν δέν τόν έπιασε βήχας, τόν έπιασε κατά καλή του τύχη φτάρνισμα. "Ετσι, εκεί που φτάρνιζόταν, έλαβε καιρό να σκεφθή και να αποκρίθη διπλωματικά:
— Ναι, βέβαια, αρκετά... "Αλλά

και δέν θέλησαν να τόν βγάλουν από τήν πλάνη του. "Ετσι εξακολούθησαν να δείχνουν θαυμασμό και να βγάλουν έπιφωνήματα όσην ώρα έβάσταζε ή έπιθεώρηση. "Α! τί άμορφο που είν' αυτό! "Ω, τί έκτακτο που είναι εκείνο! Κι' ο Δουμποδάνος καμάρωνε κατευχαριστημένος.
"Η άδυναμία του όμως, που δέν έδραπε κανένα, δέν τόν έμπόδιζε κιόλα να περιποιηται τούς φίλους του και να βρίσκη χιλίους τρόπους γιά να τούς διασκεδάση. "Ανάμεσα στέλλα με τήν άδεια πάντα των γονέων του, ένοίκιασε μία μέρα γαϊδουράκια γιά να πάνε γαϊδουροκαβαλλαρία. Θά



«Ο έπιτηρητής, που σουλατσάριζε επάνω και κάτω, στη μέση του θαλάμου...» (Σελ. 132, στ. γ')

ξέρεis, ο δικός μου είναι άλλου είδους... έχει άλλο σχέδιο...
Οι άλλοι σκουντιούνταν και κρυφογελοούσαν. "Ο Δουμποδάνος όμως δέν τούς είδε κι' ένόμιζε πώς ο πύργος του τούς άρεσε πολύ. Καί γιά να τόν θαυμάσουν ακόμα, τούς τριγύρισε παντού και τούς τά έδειξε όλα: σάλλες, κάμαρες, σοφίτα, άποθήκες, σταύλο, αλλη, περιβόλι, πάρκο και τά λοιπά.
"Ο «πύργος» έννοείται, ήταν έν' άπλοστότα έξοχικό σπίτι, αρκετά μεγάλο, αλλά χωρίς κομμάτι εξαίρετική όμορφιά και, πολύ λιγώτερο, μεγαλοπρέπεια. Μ' άφου ο Δουμποδάνος ένόμιζε πώς τό σπίτι αυτό ήταν πύργος με τά όλα του, οι φίλοι του αεθάσθηκαν αυτή τήν άδυναμία

έκαναν δηλαδή μία μεγάλη έκδρομή στο γειτονικό δάσος και θα ήταν τί ωραία!
Πρωτ'πρωτ', τά γαϊδουράκια ήταν έτοιμα και περίμεναν στην αλλη του πύργου.
«Γαϊδουράκια» ο λόγος τά λέει, γιατί τά περισσότερα ήταν μεγάλοι γάιδαροι και αρκετά Ζωηροί. "Η κυρία Δουμποδάνου ρώτησε τόν άγωγάτη που θα συνόδευε τά παιδιά:
— Είναι ήμερα τά ζώα σου;
— Μείνε ήσυχη, κυρά μου, τής αποκρίθηκε είναι ήμερα σαν άρνάκια. Θά τά δοκιμάσουν τάρχοντόπουλα και θα σού ποιν.
— Ναι, μα να τό προσέχης και σύ. Παιδιά είναι...
(Ακολουθεί) Μετέφρ. π. τ. ο. και γρ. ε

μὸς φιλήσας τις τρεῖς μικρὰς «ταράντσας» ἢ, φαντάζομαι τις σκοτούρας ποῦ ἔχεις!) **Ταπεινὸ Κυνάριον** (ἔστιλα 8 τετραδία)· **Χιονισμένον Δέντρον** (ἔλαδα, εὐχαριστῶ πολύ, ἐξετέλεσα) χαίρω ποῦ ὁ ἀδελφός σου πῆρε ψευδώνυμο, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ξεσπᾶθωμα· ἂν γινόταν συνδρομητὴς, μάλιστα· ἐλπίζω νὰ κῆρες καλὰ καὶ στὰ Μαθηματικά·) **Κόμητα Ναρκίν** (ἔστιλα 8 τετραδία)· **Δόνιφον** (ἀναντίωσα· χαίρω πολὺ τὸ κομμάτι σου θὰ τὸ διαβάσω μετὰ τὴ σειρά του)· **Ἐρημον Βράχον** (ἔλαδα, εὐχαριστῶ, ἐξετέλεσα)· **Μαγεμένο Ρῶδον** (ἔχω ἕνα παλιὸ σου γράμμα, ἀπὸ τὴν Πρωτοχρονιά, ποῦ ἔφασα νὰ σοῦ ἀπαντήσω· ἂν καὶ ἀργά, εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλὰ λόγια)· **Αἰγαιοπελαγίτην** (Θακίς)· **Κωνσταντῖνον ΙΑ'**· **Σκυριανόπουλο** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαδα μετὰ τὴν 25 Φεβρουαρίου θάπαντήσω σ' ἐπὶ ἐρχόμενον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ - ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 281ου Διαγωνισμοῦ Ἀδελφῶν. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 13 Ματίου.

162. Αξίγριφος
Προφήτης ἀπὸ τὴ Γραφή
Καὶ κάποια πρόθεσι κοινή
Πιάνονται χέρι-χέρι
Καὶ ξεπροβάλλει ξαφνικὰ
Κακὴ ἀρρώστια ποῦ χυτῆ
Συχνὰ τὸ καλοκαίρι. Πίστις-Πατρίς

163. Στοιχειοτονόγραφος
Τὸ βουνὸ τὸ ἑλληνικὸ
Τὸ κεφάλι ἂν ἀποβῆ
Καὶ τὸν τόνο καταβάσῃ,
— Ἄλλο τοῦτο ξαφνικὸ—
Μέγας ποταμὸς προβάλλει,
Ἄλλὰ ποῖός θά τὸν περάσῃ;
Μικροῦλα Τρακαλιὰ

164. Μεταγραμματισμὸς
Εἶμ' ἕνα νησί γνωστὸ
(Βγάξω καὶ τυρὶ καλὸ)
Μ' ἂν μοῦ ἀλλάξῃς τὸ λαμό,
Θά προφέρῃς ἄνδρικο.
Ἄνομα χαιδέυκιο. ἤρωξ τοῦ 13

165. Αἰνίγμα
Κάθε Ἄγιός με ἔχει,
Ὅχι ὅμως κάθε Ἄγια,
Ὅσες κἀν ἡ Παναγία.
Μά, καζένο! οἱ Ἄγιοι,
Ὅταν κἀν μαζί, δὲν μ' ἔχουν.
Ἐνὸ ἀντίθετα οἱ Ἄγιος
Μ' ἔχουν καὶ με παραβάν.
Πέλιξ τῶν Ὁσείρων

166. Κλίμαξ
Α — Ω
Α — — Ω
Α — — — Ω
Α — — — — Ω
Α — — — — — Ω
Α — — — — — — Ω
Α — — — — — — — Ω

Κάθε παιδί ἀντιπροσωπεύει ἕν γράμμα. Καὶ ἀναγινώσκονται ἐκ τῶν ἄνω κατὰ ὀρθρὰν: ἐπιγράμμα, μυθική ναῦς, ἀρκυα, ἑριννός, ἡμέραι κρεσφαγίας, εἰς τῶν Τριῶν Παίδων, ὄμμα σόνθητον κοινόν.

167. Κρυπτογραφικόν
12345678 = Ἀρχαῖος ποιητής.
27178 = Ἰχθύς.
8178 = Τρόπος.
47878 = Κανὸν.
5258 = Θεά.
6578 = Νῆσος.
7158 = Ἐρπετόν.
8675478 = Φυτόν.

Ἀφανής ἤρωξ

168. Μαγική Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνας
Ὁ σκύλος μας ὁ Λεπιν εἶναι ὀσσοκίς ῥάτσας. Ἐβρετε τί κάνει αὐτὴ τὴ στιγμή;
Ἄτιτ' ἱράμ

169. Διπλὴ Ἀκροστιχίς
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ἐξηγουμένων λέξεων ἀποτελοῦν βασιλοπούλαν τῆς Κρήτης, τὰ δὲ δευτέρω γράμματα σοφιστῆν:

1, Βασίλευς τῆς Σπάρτης· 2, Δένδρον ὄπαροφθόν· 3, Θεά· 4, Ὀμηρικὸς βασιλεὺς· 5, Βασίλισσα τῆς Καρχηδόνας· 6, Οἶκος Θεοῦ· 7, Προφήτης.

170. Γαίφος
Θ' λι
Θ' θ' λι λι
δ' λι λι σεις! ἀμελεῖς, ἐς;
θ' θ' λι λι λι λι
θ' λι λι
Λυγρὴ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 52

608. Σταύρος-Σταυρός.—607. Ἀσπίς-Πίσσα.—608. Ὁ Ἀμβρόσιος, ἡ ἀμβροσία.

609. ΝΑ Δ Η Ρ Λ Α Ι Ο Σ Ω Δ Η
Ε Ι Υ Φ
Δ Ν Υ Σ Ο Μ Η Σ Π
Η Α Α Η Α
Χ Α Μ Ι Α Ν Ο Σ Ν Ε Κ Ω Σ

610. ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ (Ἄτλας, λατῶνα, Ἰσραῖα, Σινδ, εἰλας, νῆσοι, Ἰσραῖας).—611. ΨΓ-ΜΑΝ καὶ ΕΕ-ΗΕΑ = Ψέρε μηδένα (Ψελλιον, Γεώργιος, ΜΗΘυμο, ΔΕΛφοῦ, ΝΑός).—612. Ἐκαστος ἐξ ἑτέρου σοφός.—613. *Εἰς Κύριος ἐστὶν ἐπὶ πάντων* (εἰς κί ρι, ος ἐς τιν, ἐπὶ Πάν τον).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 4 ἕως 10 τὸ πλὸν λέξεις μετὰ ἑπιπέτοις στοιχείοις ὁρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἢ λέξεις μετὰ πέντε δὲ στοιχεῖα ὁρ. 1 καὶ μετὰ κεφαλαία ὁρ. 1, 50. Ὁ χωριστὸς στίχος ὁρ. 6. Οἱ μὴ συνδραμηταὶ κληρονομοῦν τὸ διπλ. ἢ προκληρωτὴ εἶναι ἀπαραίτητα.

[AZ-198]
Ἀλληλογραφὸς καὶ ἀνταλλάσσει τετραδία. Δ/ς: Ἰωάννη Παγανόπουλον, Poste, Restante, Ζάκυνθος διὰ: *Θιγ-Μοῦ-Αἴ*

[AZ-194]
Πρωτομπαίνοντας εἰς τὴν κίνηση ἀρχίζω τὴν δράσιν μου καὶ ἀλληλογραφῶ μετὰ ὅλους: Γάργαρη Βρυσοῦλα=Μάνεση. Βασίλεὺς τοῦ Χιοῦρος=Κοροῦτος. Ἄγνὸ Μαγεβεδάκι=Στραβοπέδη. *Τιτάν*

[AZ-195]
Ὁ Σαρπηδὼν δὲν λέγεται Κανάκης, οὔτε ἡ Ζουζὸς Μάτα Μαργαρίτου. (διὰ πλ. Βεβαίωτ.) *Τελλοπαγέα*

[AZ-196]
Μαθρα Καβαλλάρη, δὲν λέγομαι Βεθουμίου, οὔτε εἶμαι τὸ Τρελλὸ Παιδί. *Ἄδρατος Βασίλεὺς*

[AZ-197]
Ἀλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσει τετραδία. Γράφατε: Νέστον Κυριακίδου, Ἀγχιάλου 14, Ἀθήνας, διὰ: *Τετραπέριετη*

[AZ-198]
Ἀνταλλάσσομε τοπία μετὰ μεγάλα Διαπλασσοῦλα-ες. Δ/ς: (AZ-94) Παιδιά, μὴ ἀρνῆθῃτε εἰς: *Μίλινα, Κίτρινη Ἀράχνη*

[AZ-199]
Πρωτομπαίνοντας εἰς τὴν ἀτάπασον, χαίρω τὸν Διαπλασσοῦλον.

ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ
[AZ-200]
Σ[ηρὸ Τεμπλ=] (Ἔση Γκαλαβάνη) μὴ δ-περηφανώσασαι, ἀλλάξε τώρα ψευδώνυμο. *Κοράκι*

[AZ-201]
Γιὰ σου, *Μηρέα*, τί γίνεσαι; *Ζακυνθινούλα*, περιμένω γράμμα σου. *Κυνλαμιά*

[AZ-202]
Διὰ δευτέρω φράσιν εἰσερχομένη εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς «Διαπλάσσει» στέλνει ἕνα φιλικὸ χαιρετισμὸν εἰς τὰ καλὰ καὶ νέα Διαπλασσοῦλα-Διαπλασσοῦλες, ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἀγαπητὴ μου ἐξαδέλφη Ἰβραϊκὸν Κόμα. Ἀνταλλάσσει Μ. Μυστικὰ, κάρτες μετὰ ὅλους-ες, ἰδιαίτερος μετὰ τὸ ἀδελφόμενον Ναυτόπουλο, Στέλλα Βιολάντη, Γαλῆνη, Χαρά, Μελαχροινὴ Διαπλασσοῦλα, Ἀτρόμητη Κρητικοπούλα, Σανθούλα, Ἀτρόμητη Διαπλασσοῦλα, Ἀράτονον Βασιλέα, Κόμητα Ναρκιν, Χάρου Μπόρ, Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης. Χρυσόμενον Ἀσπὸν, Κίτρινη Ἀράχνη, Ἀκροῦμενον Χαμόγελο, Κόμητα Ὀπλιγκαντῶ. Νὰ περιμένω; Δ/ς: Στυλιανὴν Παριανῶ, Κροντουριῶ τοῦ 119, Παιραιῖ. *Σανθὴ Ὑδροισπούλα*

[AZ-203]
Βασίλεα τοῦ Χιοῦρος, τί παθαίνεις κα, μὰς τρομάζεις κάποια-κάποτε; Μήπως παιδί μου, δὲν εἶσαι καλὰ; *Ντέκεκτιβ-Φάντασμα*

[AZ-204]
Πειθὸ, Στέλλα Βιολάντη, Μπέττυ, Ντόλ, Ἰβραϊκὸν Κόμα, Κυνλαμιά, Ἀράτονον Βασιλέα, ὅς εὐχομαι τῆς ἀπόκρισος νὰ τίς περάσῃτε μετὰ γέλια καὶ χαρῆς. *Σανθὴν Νεράϊδαν*

[AZ-205]
Πρωτομπαίνοντας εἰς τὴν κίνηση τοῦ Διαπλασσοῦλου χαίρωτὸ ὅλους-ὄλους. *Αἰγαιοπελαγίτης*

[AZ-206]
Ἀνδαλοῦσα, πόσο ἀδικα ὅς κατηγγροσθὸν ὁ Ἀμυρτζῶν καὶ οἱ φίλοι του. Θέλις ν' ἀλληλογραφῆσωμε; *ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ*

[AZ-207]
Στέλλα Βιολάντη, σὰν πολὺ δὲν βόστη-ξες τὸ ψευδώνυμο αὐτὸ; Καίρὸς δὲν εἶναι νὰ κῆρες νέο, πῶς τριαστὸ εἰς τὴν *Γεωργίαν Βλαβῆν* γιὰ νὰ σὲ τρέμῃ ὄλος ὁ Πάρος; . . . *ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ*

[AZ-208]
Καμπάλιερν—Καμπανέλια = Ζουζοῦκης . . . Ὁη!!! *ΑΝΤΙΠΟΤΑΧΤΗ*

[AZ-209]
Ἀλληλογραφῶ μετὰ ὅλους-ες. ἰδιαίτερος ἐβδύμο Σημαιοφόρο, Κυνλαμιά. Γράφατε πρώτου: Ἄδα Κατῖνα Μικελίδου, Πετοῦδου 11, Ἀθήνας. *Σπουγγαῖος*

[AZ-210]
Ἀποτελέσματα διαγωνισμοῦ ἀγράφων ἠθοποιῶν: Α' Βραβεῖον: Μαρίνας Βέγιας, Β', Κόριος τοῦ Ντάνου. *Κυρία τοῦ Ντάνου*

[AZ-211]
ΠΡΟΣΟΧΗ! Τὸν (AZ-94) διαγωνισμὸν ΤΟΠΕΙΩΝ παρατείνω ἐπὶ μῆνα. Περιμένω ἀπ' ὅλους-ες. Δ/ς: Γεώργιον Κραμιῶν, Poste-Restante, Κέρκυραν. *ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ*